

bejdsløshedslovens § 15, Stk. 3, 3. Pkt., sat op *fra 20 til 25**).

Da *Statens Tilskud* til Arbejdsløshedskasserne efter den ved Lov Nr. 426 af 16. December 1939 (Nr. 90) foretagne Ændring pristalreguleres efter Regler svarende til dem, der anvendes ved Reguleringen af Dagpengenes Maksimumsbeløb, er ogsaa den Procent, hvormed de i Arbejdsløshedslovens § 13, Stk. 1 d, anførte *Indtægtsgrænser og Intervalbeløb* forhøjes, ændret fra 20 til 25.

Foranstaaende Bestemmelser anvendes første Gang henholdsvis ved Reguleringen af Dagpengenes Maksimumsbeløb pr. 1. April 1940 og ved Beregningen af Statstilskuddet til Arbejdsløshedskasserne for Regnskabsaaet 1939—40.

En Beregning af Arbejdsdirektoratet viste, at Ændringen af den procentvise Forhøjelse af Dagpengenes Maksimumsbeløb i April Kvartal 1940 vilde medføre en Merudgift for *Arbejdsløshedskasserne* paa 1,15 Mill. Kr., og at *Statens* Merudgift efter den ændrede Affattelse af § 13, Stk 1 d, vilde blive ca. 315 000 Kr. aarlig, hvoraf $\frac{1}{3}$ refunderes af Kommunerne.

Lovforslaget undergik kun en enkelt Ændring, der er omtalt ovenfor ad 1.

Rigsdagsforhandlingerne drejede sig for en stor Del om *Mangelen paa Arbejdskraft i Landbruget* og Muligheden af en mere effektiv Kontrol med Arbejdsforholdene paa Landet. *Venstre-Mindretallet* i Folketingets Udvalg havde intet at erindre mod den foreslaaede Udvidelse af Arbejdsanvisningskontorenes Bestyrelse, men troede ikke, at en saadan Udvidelse i væsentlig Grad vilde kunne bringe det Misforhold til Ophør, »at man har et stort Antal ledige understøttede samtidig med, at der mangler Arbejdskraft«. Hvis dette Misforhold skulde ændres, maatte man efter Mindretallets Opfattelse

- 1) ændre Bestemmelserne angaaende *Kontrollen* med arbejdsløse,
- 2) skabe en *nøjere Forbindelse mellem de arbejdstilbydende Faktorer og Arbejdsanvisningskontorerne* (f. Eks. gennem kommunale Udvalg) og

*) Medens Maksimumsbeløbene efter den før Arbejdsløshedsloven af 1937 bestaaende Ordning steg *stærkere* end Normalbudgettets Udgiftsposter (nemlig 6,66 pCt. for hver Stigning i Udgifterne paa 5,55 pCt.), steg de efter Loven af 1937 *noget mindre* end Udgiftsposterne (6,66 pCt. for hver Stigning paa 10 pCt.), og Forholdet er altsaa nu, at de stiger med 8,3 pCt., naar Udgiftstallet gaar 10 pCt. i Vejret.